

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219431
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713219431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu Ing. R. I., bytom Q. L. XX, Y. proti žalovanému Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Mesto Martin, S. H. Vajanského 1, Martin, o náhradu škody vo výške 2 423 138,27 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 8C/332/2013-273 zo dňa 8. februára 2016, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol, ako i vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo výroku, ktorým konanie zastavil, ponecháva rozhodnutie nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti zaplatenia sumy 1 255 482,98 Eur s príslušenstvom zastavil, žalobu zamietol a rozhodnutie o trovách konania si ponechal na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Napádané skutočnosti vyhodnotil nie ako nesprávny úradný postup, ale ako nezákonné rozhodnutia, čo potvrdzujú aj následne potom rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, Najvyššieho súdu v Bratislave, ktoré sa zaoberali zákonnosťou predmetných rozhodnutí a konštatovali, či sú nezákonné a vydané v rozpore so zákonom. Čiže tie skutočnosti, ktoré špecifikoval žalobca ako nesprávny úradný postup, ktorý mal spočívať vo vydávaní žalobcom označených nezákonných rozhodnutí, súd nepovažoval za skutočnosti preukazujúce existenciu nesprávneho úradného postupu. Pokiaľ išlo o prietahy v konaní, dôvody prietahov spočívajúce vo vydávaní rozhodnutí po lehote však žalobca žiadnym spôsobom nešpecifikoval, neuviedol, ktoré rozhodnutia boli vydané po lehote, v čom vidí porušenie, nespĺnenie lehôt. Zároveň súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že prietahy v konaní spočívajúce vo vydávaní rozhodnutí po lehote, neboli ako pochybenia uvádzané v žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody na príslušnom ministerstve. Zároveň postup tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj druhostupňového správneho orgánu nemožno považovať za nesprávny úradný postup napriek tomu, že by konali v dlhšej lehote, než im bola predpísaná správnym poriadkom. Ak by aj v postupe správnych orgánov došlo k prietahom v konaní, tieto sú však zdôvodniteľné objektívnymi skutočnosťami, ktorými sú počet účastníkov konania, počet podávaných námietok a opravných prostriedkov a podobne. Tieto skutočnosti by však nemali mať vplyv na to, že žalobcovi v dôsledku dlhšieho správneho konania mala vzniknúť škoda. Vzhľadom k tomu, že nebola preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu, a teda neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodoval podľa

ust. §151 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že o nich bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Poukázal na list, ktorý už súdu adresoval. Mal za to, že je z neho zrejmä príčina nesprávneho úradného postupu, a to postup stavebného úradu pri vydávaní stavebného povolenia, nepovolení zmeny stavby pred dokončením v mesiaci júl 2000 a v nezrušení rozhodnutia o zastavení všetkých stavebných prác hneď ako pominuli dôvody, pre ktoré bolo vydané. V dôsledku toho mu vznikla škoda. Ďalej poukázal na rozhodnutia KÚ v Žiline, mesta Martin, a Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja, ktoré rovnako ako súd pokladal za nezákonné a nie za nesprávny úradný postup. Takisto bol názoru, že súd mal postupovať v zmysle zákona č. 58/1969 Zb., a nie zákona č. 514/2003 Z.z.. Rozsudok je rozporný, nepresvedčivý, pomerne obsiahle odôvodnenie rozsudku je iba chronologické uvedenie jednotlivých skutočností a predložených dokladov.

K podanému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník. Mal za to, že žalobca v celom priebehu súdneho konania nijakým spôsobom nešpecifikoval a zároveň ani nepreukázal, že v predmetnej veci došlo zo strany správnych orgánov k nesprávne úradnému postupu, z titulu ktorého si uplatňuje náhradu škody. Žalobca sa nezaoberal procesným postupom správnych orgánov. Nestačí pritom, aby žalobca len uviedol, že podľa jeho názoru došlo v postupe správnych orgánov k prieťahom v konaní. Poukázal aj na okolnosti zmeny stavby bez povolenia zo strany žalobcu, ako i konania, ktoré prebiehalo. Navrhol rozhodnutie potvrdiť.

Vyjadrenie bolo zaslané aj zo strany žalovaného, ktorý sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu. Žalobca mal celý čas nezrovnalosti v tom, čo možno pod pojmami nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie rozumieť. Žalobca mal uskutočňovať stavbu skôr, ako rozhodol vo veci stavebný úrad. V konaní nebola preukázaná existencia nesprávneho úradného postupu, a teda neboli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v súvislosti s nesprávnym úradným postupom.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal vec okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

Odvolateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup videl v postupe stavebného úradu pri vydávaní stavebného povolenia, nepovolení zmeny stavby pred dokončením v mesiaci júl 2000 a v nezrušení rozhodnutia o zastavení všetkých prác hneď ako pominuli dôvody, pre ktoré bolo vydané. V danom prípade je nutné podotknúť, že to bol v prvom rade žalobca, ktorý svojou činnosťou - začatím realizácie stavby bez stavebného povolenia spôsobil, že stavebný úrad zastavil predbežným opatrením všetky stavebné činnosti. Na základe žiadosti o zmenu stavby bolo v roku 2000 zrušené rozhodnutie o zastavení stavebných prác. Následne sa správne orgány na základe predložených dokumentov snažili legalizovať predmetnú stavbu, pričom išlo o konanie o dodatočnom povolení, resp. odstránení nepovolenej zmeny stavby. Žalobca ako stavebník nemal žiadny právny nárok na tom, aby stavba, ktorú začal realizovať v rozpore so stavebným povolením, bola dodatočne povolená. Celé následné konanie bolo poznačené niekoľkými rozhodnutiami, ktoré boli posudzované odvolacími orgánmi, ako i v rámci správneho súdnictva, či na protest prokurátora. Konanie sa niekoľkonásobne predĺžilo práve takýmto prieskumom. Využitie opravných prostriedkov účastníkmi konania a následné konanie o nich nie je možné potom charakterizovať ako nesprávny úradný postup.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca svojimi tvrdeniami nepreukázal súdu existenciu nesprávneho úradného postupu. Sama skutočnosť, že správne orgány nepostupovali tak, ako to malo byť podľa žalobcu správne (a nerozhodovali v súlade s jeho názorom), ešte nemusí znamenať nesprávny úradný postup. Je nutné zdôrazniť, že žalobca sám začal uskutočňovať stavbu ešte predtým, než by o tej

veci rozhodol stavebný úrad, čiže konal v rozpore so zákonom, ako i so stavebným povolením z roku 1996, pričom práve táto skutočnosť bola predmetom ďalších konaní. Takisto neostala bez povšimnutia skutočnosť, že išlo o vedomú činnosť žalobcu, nakoľko tento sa najskôr snažil o vydanie stavebného povolenia, no bezvýsledne, keď ho OÚŽP vyzval na doloženie potrebných náležitostí, okrem iného aj vyjadrenia Útvary hlavného architekta, ktorý sa vyjadril v tom zmysle, že stavba je v rozpore s územným plánom zóny Martinské Hole, pričom ako sám uviedol nemalo význam pokračovať v žiadosti o vydanie stavebného povolenia, preto nezaplatil ani správny poplatok.

Pokiaľ žalobca poukázal na to, že súd nemal postupovať podľa zákona č. 514/2003 Z.z., mal odvolací súd za to, že takáto námietka je nedôvodná, nakoľko rozhodnutia, z ktorých odvodzoval náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonnosť, sa stali právoplatnými za účinnosti práve tohto zákona. Pri aplikácii ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi, je zrejmé, že pokiaľ by súd mal aplikovať ustanovenia predchádzajúceho zákona (zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom) musel by prihliadať na vznesenú námietku premlčania (keďže návrh bol uplatnený až v roku 2013) a následne konštatovať premlčanie nároku (aj bez meritórneho prieskumu).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.